

April 2018

Våren i år är *nästan* precis som alla andra vårar är. En månad senare än vanligt skulle den bli enligt meteorologerna. Men är den det? Valborg stundar och nog har man känt av denna vädertyp just till Valborg, otaliga gånger under ens levnad. Valborg var ju startsignalen hemma, till att nu var det helt okej att få sätta på sig vårkappan och vårskorna och framför allt att få att slippa kliiga långstrumpor. Nej nu var det knästrumpor på och trots att resten av de arma och spinkiga benen var blåfrusna. Inga problem, det var ju bara att sno kappan tätare omkring sig och ställa sig på lämpligt avstånd till majbrasan för att få mer värme men samtidigt undvika att få glöd på nya kappan. Sådan tradition att klä upp sig inför Valborg och första maj tror jag inte existerar idag, nej där har vi nog blivit lite förståndigare. Vi klär oss mer efter vädret eller rättare sagt *som vi vill*. Med tanke på ovan nämnda om knästrumporna förstår jag inte hur jag ens har mage att yttra mej om ungdomarna idag som har jeans som är (inhandlade) så trasiga att de nätt och jämt hänger ihop, men dom verkar minsann inte vara det minsta blåfrusna. Nya vårtecken har tillkommit istället. Inne på kyrkogården här i Huddinge börjar nu Magnolian att slå ut och i Kungsträdgården kan man gå under en portal av körsbärsblommor. Kanske lite åldersrelaterat vad man uppskattar, knästrumpor eller Magnolior.

Uppför Tankebacken idag flög tankarna iväg några dagar framöver, till fredag närmare bestämt. En IT-studiecirkel har startats för oss som arbetar i styrelsen, både hos oss och andra föreningar. Meningen är att vi ska bli lite effektivare och framför allt begripa hur vi ska gå tillväga med dessa tekniska finesser som våra datorer har att bjuda på. Just då slår mig tanken, när jag som sommarbarn skulle cykla med min sommarbarn till ”Kooperativa” (= handelsboden) för inhandling av förnödenheter. Vägen dit var egentligen lång och intetsägande på den platta Västgötaslätten, men då roade man sig med att lyssna på telefonledningen som gick utmed vägen. Vid gynnsamma förhållanden kunde man vid vissa tillfällen höra samtal från telefonrådarna och detta framstod **då** som ett otroligt tekniskt mysterium för min lilla hjärna. Min hjärna har förhoppningsvis utvecklats något med åren, men kvar står ju min ständiga förundran över detta obegripliga som vi har att tillgå ute i cyberrymden. Borta är även nöjet att tjuvlyssna på telefonrådarna eftersom det är fritt fram att ta del av allas privatliv

överallt, i affären, på bussar och tunnelbana och ingen blir längre generad. Varken den högljutt mobilpratande eller den ofrivillige lyssnaren. (*Det var bättre förr.*)

Men just det som Kent *inleder* dagens medlemsträff med är definitivt bättre idag, just tack vare datorerna. Han passar på att tacka våra duktiga hörsel-tolkar(*så att han inte glömmet bort det*) som är till stor nytta för de som inte hör så bra, men som med denna tjänst har möjlighet att läsa innantill på den digitala skärmen bredvid scenen. Men han glömmet sällan eller aldrig att fråga om det har kommit någon ny medlem och så inte heller idag. En dam vid namn Astrid anmäler sig ny och önskas hjärtligt välkommen till oss. Men man måste ju ta det tillfälle som bjuds och Kent frågar, inte helt utan ironi i rösten om hon inte har tagit *någon annans stol*. Detta ständigt återkommande problem när den till synes *tomma stolen* är upptagen av någon för tillfället osynlig person. Träffar man på för många sådana stolar så kan situationen kännas ovälkommande. Nog om det. Kent bestämmer sig istället för att sälja in Blekinge till medlemmarna.

Landskapscirkel har läst om Blekinge och dit styr dom kosan i juni. Hoppas verkligen att bussen blir full. Maken och jag tog en tur till Karlskrona för några somrar sedan och slogs utav hur storslagen denna "lilla" storstad var. En vacker kuststad med massor av sevärdheter. Och kan ni tåla er ända tills ni kommer till Karlshamn så kanske det finns lite punsch att inmundiga. Just punschen vet jag inte om den ingår, men annars är allting *all inclusive*, inträden, frukost, lunch och middag för 4.4990:- . Tian som blir över kan ni stoppa ner i Rosenboms hatt, sånt får man absolut inte missa om man besöker till Karlskrona.

Den sociala trevnaden och gemenskapen på föreningens resor får man liksom gratis på köpet, kostar inget alls.

Kanske hittar du någon på resan som du vill ha som promenadsällskap till hösten. För då är vår strävan att vi ska bli en välmående förening på alla sätt och vis. Vi vill få ut alla som vill, att promenera oavsett hur villiga våra *apostla-hästar* är. Rullatorvandring, hur låter det? Ett lämpligt antal steg efter din egen förmåga. Slå ner rumpan på rullatorn en stund och sen traska vidare. Flera varianter på promenader finns, bara att vraka och välja. Långt eller kort spelar ingen roll, allt över noll är plus. Belöningen får man i föreningslokalen efteråt i form av gemensam enklare lunch.

Att **Må bra** innehåller så många olika beståndsdelar. Visst blir man lycklig av att lyssna på en sådan underhållare/ entertainer som Erik Linder. Vilken guldstrupe han har. Inte bara sången, han visslar ju så underbart att han skulle kunna förleda en rakt ut över avgrundens kant. Jag har ju inte en aning om

Fredrik Wides ålder, men visst är det ovanligt att höra en så ung men så driven jazzpianist. Eller är det jag som har en förutfattad mening här?

Något mindre publik denna gången (*och jag som trodde det skulle bli knökfullt*)

Som vanligt efter ett *antal* omräkningar, så blev det till slut nittiofyra.

Sommaren som kommer hoppas vi blir enligt allas önskemål. Vi som ännu har en liten plätt att sköta om utomhus, vi vill ju ha sol på dagen och regn nattetid.

I övrigt inte outhärdligt varmt men gärna ljumma kvällar och daggfriska mornar.

Önskas något mer? Annars skickar jag in önskelistan nu, så får vi se.

Hur än sommaren blir är det viktigt och framför allt roligt att ha något trevligt att se fram emot till hösten. Redan 25 augusti sätter teatersäsongen igång och då med, **Ner med vapnen**, som är en monolog med **Robert Fux**. Robert gjorde ju en lysande gestaltning av Herbert Tingsten i föreställningen **Ansvar** är vårt.

Öppna era hjärtan, skriven av Amanda Glans kommer den 15 september. Ett aktuellt ämne med både allvarliga som osannolika situationer som kryddats med en gnutta komik. Bra att börja med, men det kommer fler föreställningar under hösten. Det är bara att kasta sig över programbladet när det kommer.

Detta möte blev inte som det brukar. Slottets (*Klockargårdens*) kök var under renovering så vi var lite husvillan. Det i sin tur resulterade i minimalt med disk eftersom vi fick hålla tillgodo med pappersmuggar, men tack och lov av god kvalitet och ingen behövde bränna fingrarna. Den lilla disk som ändå blev fick vi överlämna till personalen i Klockargården. Det blev nästan som ett litet anti-klimax. Men frid och fröjd ändå och nästa gång tar vi skadan igen och hoppas att vi klarar av att komma överens med den nya diskmaskinen som fanns där redan idag, men ouppackad.

Nästa träff kommer det en ”**Jävla karl**” och gästar oss. Ja, så heter själva föreställningen. Med tonsatta dikter av Gunnar Edander och ett kraftfullt språk förväntar vi oss stor dramatik på scen när **Johan Wennerstrand** ikläder sig rollen som August Strindberg.

Läs den spännande uppföljningen i nästa resumè. Hur kommer det att gå med diskmaskinen och kunde han verkligen spela gitarr, han August.

E Lundmark

